

REVISTA ECONOMICĂ.

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC.

Organul oficial al „SOLIDARITĂȚII”, asociație de institute financiare ca însoțire.

Apare odată pe săptămână.

Membri ai asociației „SOLIDARITATEA” sunt:

Agricola (Ecica), Agricola (Hunedoara), Agricola (Lugoj), Agricola (Sebeșul-săsesc), Albina, Ancora, Ardeleana, Arieșana, Armonia, Auraria, Aurora (Baia-mare), Avrigeană, Băndăjana, Banca Poporala (Caransebeș), Banca Poporala (Dej), Banca Poporala, Arpașul-inf.) Berzovia, Bihoreana, Bistrițana, Boșană, Brădetul, Buciumana, Cassa de văztere (Mercurea), Cassa de păstrare, (reuniune) (Săliște), Câmpiana, Cârțișoreana, Chiorana, Chisătiana, Codreana, Codrul (Buteni), Codru (Lupșa), Comuna, Concordia (T.-Uzdin), Concordia (Gherla), Cordiana, Coroana (Bistrița), Corvineana, Creditul, Crișana, Cugireana, Decebal, Detunata, Doina, Drăganul, Dunăreana, Economia (Cohalm), Economul, Făgețana, Frăția, Frățietatea, Furnica, Geogheana, Gloria, Grănițierul, Hațegana, Însoțire de credit (Veștem), Institut de credit (Mehadia), Institut de crediu (Găvăsdia), Izvorul (Sângiorgiu), Izvorul (Sebeșul-inf.), Izvorul (Ighiu), Iutia, Lăpușana, Ligediana, Lipovana, Luceațărul, Lumina, Mărgineana, Mercur, Mielul, Minerva, Munteana (Corniareva), Murășiana, Murășanul, Maramurășana, Nădlăcana, Negoiul, Noiana, Olteana, Oraviciana, Oriental, Patria, Piatra, Plugarul (Săcădate), Poporul (Lugos), Poporul (Săliște), Porumbăceana, Progresul, Reun. de impr. și păstrare (Ilva-mare), Răureana (Cap.-Mănăstur), Săcana, Sătmăreana, Sebeșana (Caransebeș), Sebeșana (Sebeșul săsesc), Secășana, Selăgeana, Sentinela, Silvania, Someșana, Speranța (Hosman), Steaua, Sercăiana, Șoimul (Uioara), Șoimul (Vașcău), Trârnăveana, Timișana, Tibleșana, Unirea, Vatra, Victoria, Viitorul, Voileana, Viideasa, Vulturul (Sânmartin), Vulturul (Tășnad), Zărăndeană, Zlăgneana, Zorile.

Abonamentul:

pe 1 an K 12—, pe $\frac{1}{2}$ an K 6—

Redactor responsabil:

VASILE VLAIU.

Taxa pentru inserțiuni:

de spațiu unui cm² câte 15 fileri.

Actualitatea biroului de informații.

Din raportul direcției «Solidarității» către adunarea generală ordinară convocată pe 10 crt. în Arad se știe, că activarea biroului de informații și comisiuni a fost împedecată de isbucnirea răsboiului din 1914. Urmează deci, ca membrii «Solidarității» să aștepte revenirea stărilor normale, pentru activarea acestei instituții, menite a satisface în prima linie nevoieștiile institutelor financiare asociate.

Dar, poate, va fi bine, ca membrii interesați ai «Solidarității» să revină de acum chiar, până nu va fi prea târziu, asupra chestiunei și cumpănlindu-și puterile cu trebuințele, să constate și să realizeze tot ce e posibil, din complexul greutăților, ce se cunosc în legătură cu chestiunea biroului.

Scriitorul acestor siruri își exprimă aici propria sa părere, în credință, că ar putea atrage atenția cetăților revistei, asupra actualității chestiunei.

* * *

Prima întrebare ar fi: *Ce fel de informații sunt necesare institutelor de credit?* A doua întrebare, care s-ar desprinde din răspunsul la precedenta, ar fi: *Este oare capabil serviciul informativ particular și nemijlocit utilizat la bănci să satisfacă așteptările de prima necesitate?* În fine, dacă răspunsul la întrebarea

aceasta se dovedește a fi negativ, resteză a mai clarifică întrebarea: *Pe ce cale se pot satisface trebuințele prime de caracter informativ ale băncilor însoțite în «Solidaritatea».*

* * *

Răspunzând la întrebarea primă, se poate recunoaște fără greutate, că pentru institutele de credit ar avea oare-care importanță următoarele cunoștințe, colectate și aranjate în:

a) *sematismul alfabetic* al tuturor persoanelor cu oare-care rol în viața economică-financiară: economi, industriași, neguțători, ingineri, medici, advocați, învățători, preoți etc.

b) *același sematism în ordinea localităților;*

c) *același sematism aranjat după felul ocupațiunilor;*

d) *sematismul articolelor* de comerț, industrie și economie, cu determinări cât se poate de precise și amănunțite în toate privințele;

e) *archiva informațiunilor, resp. cronica informațiunilor.*

Lipsa acestora însă abia produce perderi inevitabile în gestiunea afacerilor de credit. Dacă ele lipsesc, lipsește numai progresul și desvoltarea sistematică a afacerilor, un fapt, care poate fi obiect de preocupări serioase mai cu seamă între imprejurări normale.

Mai importante decât serviciile, ce le fac informațiunile din cele de mai sus, sunt fără

îndoială *informațiunile speciale* privitoare la caracterul, obiceurile, relațiunile financiare, cele materiale, relațiunile de afaceri și tot complexul de împrejurări, cari joacă rol la acordarea de credite pe seama viitorilor debitori. Se știe, că, dacă informațiunile acestea, procurate din diferite isvoare, consună unele cu altele și sunt favorabile, în fine, dacă există acoperire, afacerea de credit se perfectuează. Nu încape îndoială, că la orice bancă solidă s'a îndeplinit și se îndeplinește acest serviciu informativ. Obiecțione s-ar putea face la punctul acesta în două direcțuni: una privește întrebarea, că isvoarele de informațiune sunt ireproșabile, demne de încredere, a doua privește timpul consumat cu procurarea informațiunilor. Să admitem însă, că serviciul informativ, de care s-au folosit și se folosesc azi băncile noastre corăspunde așteptărilor și în privințele acestea.

Totuși nu se poate scăpa din vedere, că împrejurările, prin cari trece azi o lume întreagă, pretind și alte informațiuni speciale, variate.

Căci, să vedem. Admitând, că toate creditele acordate înaintea răsboiului, au fost precedate de informațiunile cele mai credințicioase, acoperirile au fost corăspunsătoare pe deplin, totuși lumea debitorilor a fost selecționată oarecum prin răsboi. Aici e grupa cea mai mare, a acelora, cari și-au replătit împrumuturile fie cu, fie fără convertire.

Selecționarea acelora, cari nu și-au replătit împrumuturile, este încă în curs. Intre aceștia va fi o grupă a acelora, cari nu vor mai putea nici replăti, nici regulă împrumuturile, în fine grupa acelora, cari vor continua, «*à pescu în apa turbure*». Abia după detragerea acestor categorii de debitori se va prezenta sămburele sănătos al grupei debitorilor disciplinați, care sămbure merită să fie cultivat. Anume, oricum și oricând s'ar termină răsboiul, capetele financiare prevăd o înmulțire a cererilor de credit nu numai după restabilirea stărilor normale, ci chiar mai înainte de aceasta, imediat după începerea pertractărilor serioase de pace, deoarece se crede în general, că «isbucnirea» păcii nu va surprinde poate pe nimeni. Ca dovadă despre aceasta se poate admite până la un oarecare punct prevederea, care a

dat naștere Centralei institutelor financiare în scopul direcționării capitalului și astfel a regulării mișcării viitoare de credit. Nu va fi deci indiferentă cumpănirea scopului pentru care se vor acordă împrumuturile în viitor. Se accentuează din ce în ce mai mult, că trebuie favorizat creditul pentru scopuri de producție, și numai în rândul al doilea ar veni favorizarea investițiunilor și în fine, dacă ar mai rămâne ceva capital, chiar și în cazul acesta ar trebui delăturat creditul pentru scopuri de consumație.

Însă ce stări de lucruri au băncile din provincie în vederea acestor perspective financiare? O abundanță de numărări nestatornică, un mic stoc de credite sigure, unul mai mare de *pretensiuni dubioase* și un stoc necunoscut de capitaluri perdute.

Să ne oprim un moment la *pretensiunile dubioase*. A le exageră, poate fi eroare regretabilă. A le ignoră, ar fi însă o perdere adânc simțită. Însemnează deci o probă grea, la care se supune serviciul informativ al unui institut de credit, care va cere să i se erueze cu scrupulositate dubioșii. Aceștia sunt cei, ce au căutat și vor căuta să pescuiască în turbure. Putem crede, că mulți vor apărea ca dubioși, cari nu sunt. Un optimist ar zice: «*Est modus in rebus*» adecă pe românește: se va găsi ac și de cojocul dubioșilor.

Răul însă zace într'altă parte. Anume un dubios, care a fost dubios pentru banca A, B și C are libertatea să se prezinte și la banca X sau Y, cerând credit și oferindu-și acoperirile probate și experiente în contul celor dintâi. Intrebăm dară, *este nevoie să se cunoască dubioșii incorigibili?* Ori poate dl Dubiescu, care ani de-arândul a fost balastul băncii A, după aceasta să a scăpat cu greu de el, nu va fi încercat el să-și convertească împrumutul la banca B? Si dacă pentru banca A el a fost dubios, fi-va pentru banca B client disciplinat? Este, sau nu este de lipsă *cartea neagră* a dubioșilor proprii și ai institutelor însoțite?

Natural, că fiecare cetitor este liber să răspundă la întrebările acestea. Scriitorul acestor șiruri își permite însă părerea, că pentru fiecare caz de cerere nouă de împrumut este și va fi de lipsă consultarea momentană a *cărții*

negre. Lipsind informațiunile precise în privința aceasta, urmările vor fi de sigur mai grave, decât s-ar crede.

Ajunsî aici, să încercăm a răspunde la întrebarea a doua, ce ne-am propus: *Este oare capabil serviciul informativ particular și nemijlocit uzitat la bănci să satisfacă așteptările acestea?* În cazul cel mai bun, din întâmplare, uneori se poate, că da. Stăruind însă în credință, că pe căile și cu mijloacele uzitate în trecut se va putea apăra cu succes un institut de bani contra elementelor dubioase, poate că am greșit. Uniunea de apărare a creditorilor există, ce e drept, însă nu pentru trebuințele membrilor «Solidarității».

Dacă astfel stă lucrul, este întrebarea, că se poate oare recomandă, ca expedient, fiecărei bănci să ceară în fiecare caz informațiuni directe dela toate băncile? Sau să abstea dela informațiunile acestea și să considere afacerea ca risic propriu? Fără îndoială, că nici una, nici alta. Dar atunci? Pe ce cale se pot procură aceste informațiuni de prima necesitate pentru băncile «Solidarității»?

Astfel șirul observărilor de mai sus conduce la recunoașterea necesității actuale a biroului de informațiuni proiectat de direcțunea «Solidarității». Cu alte cuvinte: *costă cu mult mai mult așteptarea* după revenirea stărilor normale pentru activarea biroului de informațiuni, decât infăptuirea de urgență a acestuia și însărcinarea lui deocamdată și *primo loco* să-și procure și să servească băncile asociate cu informațiunile sale despre dubioșii constatări și declarații. Bine-înțeles nu ne gândim atâtă la acea parte din pretensiunile dubioase existente, care ar putea fi salvată și care cade deocamdată în răspunderea conducătorilor vechi ci ne gândim mai mult la delăturarea perderilor din viitor.

Deoarece chestiunea pare a fi de interes comun pentru toate băncile însotirei, poate ar fi potrivită hotărârea, ce ar putea-luă «Solidaritatea» cu ocaziunea acestei adunări generale din 10 I. c. Iar dacă în principiu se aproba activarea de urgență a biroului de informațiuni, nu mai rămâne decât să se stabiliească condițiunile materiale și personale, care ar mai fi posibile între imprejurările actuale.

Fie-că se va inactivă în o formă definitivă și capabilă de continuitate pentru viitor, ca societate pe acții cu capital, buget, statute, regulamente etc. potrivite trebuințelor avute în vedere la stabilirea scopurilor dintru început ale biroului, fie-că se va inactivă deocamdată pentru satisfacerea trebuințelor descrise mai sus, în cadrul biroului «Solidarității», ce privește serviciul informativ, cea mai potrivită modalitate de finanțare se pare a fi stabilirea cotizațiunilor anuale ale membrilor «Solidarității» pentru biroul de informațiuni.

In fine, încă un cuvânt. Ar fi bine să nu se scape din vedere nici momentul educativ al masselor debitoare, când li se pune în vedere cu toată seriositatea, că sau își împlinesc obligamentele cu punctualitate, sau ajung în carte neagră între cei ce nici odată, dela nici o bancă și sub nici o condiție, nu vor mai primi alt împrumut.

Vasile Vlaicu.

Cămătăria cu articolele de traiu.

Cămătăria este un rău vechi în viața popoarelor și statelor. Ea este practicată de indivizi și de asociații, în cadre mai înguste și mai largi, fiind portată dintr-un instinct îndrăcit de a stoarce pe alții și favorizată de diferite imprejurări prielnice, dintre cari unele se caută inadins. Între aceste imprejurări se numără și starea de răsboiu. Indeosebi răsboiul actual, fără păreche în istorie, a fost și este foarte prielnic cămătăriei, și nici ales cămătăriei cu articolele de traiu, nefiind eschise nici celelalte articole, care sunt indispensabile vieții.

Scumpetea nemaipomenită de azi a tuturor articolelor necesare vieții este, în locul prim, o urmare a stării de răsboiu.

Impunându-se pe întreagă linie, chiar dela începutul răsboiului, rechiziționarea, absolut necesară, pe seama armatei, a unei armate de milioane, scumpetea și-a făcut intrarea sa triumfală pretutindeni și cu ea deodată și râvna de a stoarce, treptat, — căt mai mult, cu orice ocazie binevenită. Si ocaziile s-au prezentat și se prezintă neîntrerupt la tot pasul.

S'a scumpit, chiar dela începutul răsboiului, prețul cailor, vitelor și celorlalte animale necesare armatei, împreună cu al tuturor derivatelor lor: carne, unsoare, lână, piei, lapte, unt, brânză, lumini, săpun etc. Deodată cu acestea s'a scumpit prețul bucătelor și al derivatelor lor: făină, gris, pâne și tărăte, cum și prețul păstăvioaselor și al tuturor plantelor de folos în economie și industrie.

Treptat a crescut și prețul manufacturilor și fabricatorilor obținute din materiile prime: pânza, cartoanele, postavul, vestimentele gata, încălțămintești și a.

De asemenea s'a ridicat prețul lemnului, cărbunilor și a tot, de ce omul nu se poate lipsi în viață, neexcepționând nici beuturile și tutunul.

Și de strămoarea, în care am ajuns prin răsboiu, au profitat și continuă a profită mii și milioane de indivizi și chiar și asociații. Astfel am ajuns și noi să vedem adeverindu-se, pe de-a întregul, sentința latină, cunoscută până aci, mai mult numai în mod teoretic, «*homo homini lupus*», că adecă oamenii se mânâncă unii pe alții ca lupii.

In vîrtejul împrejurărilor, schimbate cu iuțeală vertiginoasă, statul a fost necesitat să intervină, îndată la începutul răsboiului, pentru a pune oarecare stăvălă urcării din cale afară a prețurilor.

Ordonanțe după ordonanțe ministeriale au fixat mai întâi prețurile maxime pentru diferitele articole de alimentație, îndeosebi pentru acelea ale cerealelor, punându-se în vedere celorce ar face transgreșiri grele, pedepsire în bani și închisoare.

In felul acesta s'a stabilit în câtva comerțul liber, provocat de ofertă și cerere. Lumea însă ne-deprinsă a fi stângenită în folosirea bunurilor căștigate, nu s'a prea putut supune restricțiilor, dictate de guvern în fața necesităților tot mai mari ce s'a ivit. Pe față, ce e drept, a trebuit să se rețină; în realitate însă, cu perdea, s'a săvârșit și se săvârșesc în tot momentul nenumărate abateri dela dispozițiile legale referitor la prețurile maximale stabilite.

Căci, — dacă cei mai mulți dintre aceia, cari, prin intervenția lor distribue articolele necesare traiului, ar fi observat și ar observă strict dispozițiile legale cu privire la prețuri, — lumea nu ar trece prin criza actuală aşa de anormală și apăsătoare, și prin urmare aşa de greu de suportat pentru o foarte considerabilă parte a populației din țară.

Ce vedem adecă?

Vedem o mare parte a agricultorilor producând de toate pentru trebuințele proprii și un prisos mai mare sau mai mic destinat pentru desfacere.

Din acest prisos, neproducenții au fost îndrepătați, an de an, dela începerea răsboiului, să se aprovizioneze, într'un interval anumit de timp, după adunarea recoltelor de pe câmp, cu productele trebuințioase până la recolta viitoare.

Firește, că de acest avantaj pot să beneficieze numai o parte a neproducenților, deoarece partea precumpăratoare a acestora nu dispune de sumele necesare pentru a se aprovizionează, necum pe un an, dară mulți nici chiar pe o lună, constrânsi fiind a trăi «din mâna în gură». De altă parte neproducenții cu prindere au putut în anii dintâi de răsboiu, să cumpere provizii cât de multe; ceeace mai târziu s-a interzis.

Dreptul de rechizitionare în genere și l-a rezervat statul, având să-l execute prin organele sale,

anume constituite pentru acest scop, adunând tot prisosul dela producenți, nu numai pentru trebuințele armatei, ci și pentru acoperirea trebuințelor majorității populației din orașe și parte și din sate, îndeosebi din acele, unde nu se produce decât numai o parte minimală a articolelor de alimentație.

Societatea de aprovizionare cu produse de răsboiu, care în urma îndrepătașirii ce i s'a dat, face rechizitionarea prin organele sale, este unică, poate, care plătește producțile cu prețul stabilit prin ordonanțe, preț cu care poate fi pe deplin mulțumit ori care productent. Ceialalți cumpărători mai rar au putut și pot să se aprovizioneze cu prețul fixat în ordonanțe. Aceasta este indiscutabil și totuși, deși *mai ies și la iuțeala* cazuri singurative de abuzuri de această natură, cari firește se pedepsesc cu asprime, totuș majoritatatea și aproape totalitatea neproducenților plătește prețuri de spăriat, mai ales acum, când suntem în perioada cea mai critică, «între pite», când adecă pânea cea veche este pe gătate și cea nouă încă abia înspicată.

Deși observăm un abuz foarte mare, totuși nu s'a putut află până acum leacul pentru stârpirea lui. Se vorbește și se scrie, că statul va luă pe vizitor nouă măsuri pentru preîntămpinarea și stăvilierea acestui abuz. Ar fi un mare bine pentru o mare parte a populației din țară, dacă s'ar putea găsi remedii cele mai potrivite pentru ajungerea acestui scop, pentru că practica frauduloasă a urcării prețurilor, de care ne ocupăm, nu este nici mai mult nici mai puțin decât o *cămatărie* din cele mai păcătoase și revoltătoare.

Această uzurărie spurcată a devenit, în cele din urmă, generală. Meseriașii, comercianții și toți intermediatorii au urcat, și ei pas de pas, prețul articolelor, ce aveau și au să desfacă, și astfel am ajuns vremurile, când multe articole se vând cu zeci, sute și chiar mii de percente peste prețul lor normal de de odinioară. Așa e cu toate productele animale și vegetale și derivele lor; așa e cu tot felul de articole de manufacțură și industriale: haine încălțaminte, rechizite, etc.

In chipul acesta o seamă de oameni abia o mai pot duce.

Și e natural, că în aceste împrejurări grele, toată lumea se întrebă: cine, când și cum ne va scoate din această situație grea?

Răspunsul firește, nu poate fi altul decât, că încetând cauzele cari au provocat scumpetea și cămatăria actuală, cu acelea deodată vor începe să decadă și rând pe rând, să dispară și acestea. Pacea, numai pacea va avea puterea magică de a înlătură și scumpetea și cămatăria, împreună cu întreg coralgul de rele, de care e însoțit un răsboiu ca cel actual.

Dar, și până atunci, dirigitorii statului, suntem siguri, vor uza de toate mijloacele ce le stau la dis-

poziție pentru scăderea relelor de cari ne ocupăm. Tot asemenea și organele comitatense și cele comunale.

Poporațiunea însă ar trebui să fie mai bine lămurită, de cără imediații săi conducători, asupra păcatelor de cari se face vinovată prin cămătăria ce o exercează fără nici un scrupul de păcat.

R. Simu.

Negoțul cu lână.

In părțile ardeleni mai sunt încă economi de oi, cari își pot continua economia în măsură mai restrânsă, decât în timp de pace. Deci nu numai pe negustorii și pe comisionarii de lână, ci și pe acești economi îi interesează de sigur noua ordinație ministerială Nr. 1157/1917 M. E. cu privire la valorizarea lânei. Aici se pot ceta mai multe dispoziții, din cari fiecare va căuta să-și tragă folos cât de mare pentru sine: comercianții mari, comisionarii și alții în sarcina economilor de oi și a publicului.

Iată unele din cele mai importante dispoziții, tălmăcite mai la înțeles.

Prețuirea cantităților de lână se va face pe baza stării obținute după spălatul în fabrică.

Puțini economi se vor găsi, cari să știe ce însemnează aceasta. Cei mai mulți primesc de bune explicările ovreului, care zice, că lâna trebuie spălată, fiindcă e murdară, și după spălat se ușurează la cîntar. Lucrul acesta e prea potrivit să-l înțeleagă orice econom, căruia i se cere, să lase din preț.

Dar pentru ce nu lămurește negustorul pe economul dela stână, că murdară, careiese din lână la spălat e o murdarie de mare preț? Că la spălatul lânei ieșe și *lanolina* și *unsoarea*, prima fiind un medicament și cosmetic prețios, a doua un articol nu prea ieftin în ziua de azi? Așadară lâna, ieșind din cămara oierului, nu pornește pe calea scăderii la preț, ci se află pe calea cea mai dreaptă a scumpirei, din care să tragă foloase cei ce se pricep, până când ea se va reîntoarce iarăși de unde a pornit, de astădată în formă de postav de 10–20 ori mai scump. Dar ea nici aici nu se oprește. Omul o poartă câțiva timp, ea se face sdrențe și ajunge la o altă centrală: *de sdrențe*, pentru ca să continue un fel de călătorie a nemurirei: ori că se prelucră din nou în stofă, ori în hârtie, pentru că să se adverească scriptura că nimic nu se pierde, ci numai se transformeză.

E alta întrebarea, că ce se va întâmpla, dacă economul însuși va stări la prețul lânei, său dacă el va avea prilej să transpună lâna la centrala de lână (dacă nu direct la fabrică), lăsând pe samsarii să meargă la front, sau la alte afaceri.

O altă dispoziție a ordinației ministeriale ne arată, că comisionarii, cari vreau să cumpere lână în cantități sub 500 kg., o pot face numai cu auto-

rizarea în scris a ministrului de comerț resp. a centralei de lână. Cu alte cuvinte se cuvine, ca economul dela oi să ceară să i se arete legitimația ministerială, dela acela, ce vine să-i deschidă ușa pentrucă altcum se prea poate să aibă a face cu altcineva, căruia îi e mai aproape cămașa ca cojocul. Aici încă e un mic bucluc. Cum să cetească economistul dela oi o concesiune ministerială a unui comisar al centralei de lână, dacă fata nu-i acasă și feciorul e pe câmpul de luptă, ori dacă el singur nu știe ceti? Bine înțeles, că altă legitimație, ca cea din minister n-are valoare.

Dar mai e ceva. Negustorii și comisionarii de lână sunt îndatorați prin ordinație ministerială să facă arătare despre numele și adresa vânzătorului, cantitatea de lână și prețul plătit acestuia, dar vânzătorul nu e obligat să subscrive declaraținea aceasta. Așadar cutare comisionar, știind, că din jos de el stau ciobanii dela stână, cari nu știu ceti, iar dinsus de el stau vecini dela centrala de lână, cari sunt mai scurți de vedere, el ar mai putea cădea în ispită să scrie ce-i place.

Numai că cu minciuna, dacă poate prânzi, de cină nu-i va ajunge. Căci centrala de lână și-a făcut obiceiul să întrebe de a dreptul pe economi după facerea târgului, că la adeca cui a vândut lâna și cu cât. Și dacă se prinde comisionarul cu ocaua mică, îl pune la bir și la răcoare, apoi îl scoate și-l trimite să se mai încalzească la focul de pe vre-un front.

Cum aşa merge negoțul de lână într-al treilea an de răsboi, dar în vremea veche, acum trei ani și mai bine, mergeă altcum.

Cine vrea, n-are decât să deslușească și pe alții, ca să știe și mocanul, ce e șofranul. Că decât aşa negoț, mai bine să se spele, să se toarcă și să se țeasă lâna acasă.

Cineștie.

CRONICĂ.

Pentru adunarea generală a «Solidarității». In vederea adunării generale a «Solidarității» din 10 Iunie a. c. în Arad, instituțele (membră) sunt invitate a-și trimite — încrucișat nu pot participa prin reprezentanți direcți — plenipotențiile lor la Dr Sava Raicu, președintul direcțiunii «Solidarității» și directorul institutului «Victoria» din Arad.

*
842,000— cor. perdere curată, la 120,000— cor. capital societar. Cazul a preocupat în zilele acestea pe judecătorii tablei din Pécs în chestia falimentului băncii: «Paksi Takarékpénztár». Directorul Bunn Lajos, cassierul Wetter Marton precum și celelalte persoane dela conducere și-au primit verdictele.

„SEBEŞANA”, cassă de păstrare pe acțiuni în Caransebeş.**CONVOCARE.**

P. T. Domnii acționari ai Cassei de păstrare pe acțiuni «SEBEŞANA» din Caransebeş, se convoacă la

a XV-a adunare generală ordinată,

care se va țineă Duminecă în 10 Iunie 1917 st. n., la 2 ore d. a., în localitatea institutului cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Raportul direcției și al comitetului de supraveghiere despre gestiunea anului 1916 și aprobarea bilanțului.
2. Propunerea direcției și decizie asupra distribuirii profitului curat.
3. Darea absolvitorului pe anul de gestiune expirat.
4. Exmiterea celor 2 acționari pentru verificarea procesului verbal luat în această adunare.
5. Propunerea direcției cu privire la urcarea capitalului social.
6. Eventuale propuneri.
7. Modificarea unor paragrafi din statut.
8. Sortarea celor 2 membri din direcție, alegerea celor 3 membri în direcție și alegerea unui membru în comitetul de supraveghiere.

Caransebeş, la 25 Maiu 1917.

Direcție.

NB. Vot decisiv în adunarea generală au numai acei acționari, cari au depus în orele oficioase până Joi în 7 Iunie 1917 la 12 ore din zi acțiile lor, transcrise cu trei luni înainte de adunare în registrul institutului pe numele lor, la casă institutului. Acțiile se pot depune spre acest scop și la oricare institut, care e membru la «Solidaritatea», precum și la Ustrendá Banka Učastinny Spolok, Budapesta; în acest caz însă avizul despre depozitare al institutului respectiv trebuie să sosească la noi până în 7 Iunie 1917 la 12 ore din zi. Femeile se pot reprezenta numai prin astfel de plenipotenți, cari încă sunt acționari introdusi în registrul institutului cu trei luni înainte de adunarea generală. Minorenii și persoanele juridice se reprezintă prin reprezentanții lor legali.

Activă.**Contul Bilanț la 31 Decembrie 1916.****Pasivă.**

	K f	K f
Cassa în numărăt	46,073·84	
Cassa de păstrare postală reg. ung.	3,281·15	
Bon la Banca Austro-ung. și alte bănci	52,696·74	102,051·73
Cambii de bancă	323,018·—	
Cambii cu acoperire hipotecară	324,806·—	647,824·—
Imprumuturi hipotecare	68,702·—	
Debitori în contcurent	341,968·35	
Imprumuturi pe amanete	3,833·10	414,503·45
Efecte		145,038·—
Valori de incasat		5,455·97
Depunerea fondului de pensiune		40,602·45
Casele institutului (Nr. 452/3)		178,496·02
Realități (de vânzare)		8,760·80
Mobilier	4,427·19	
după amortizare de 10%	442,72	3,984·47
Diverse conturi debitoare		4,744·88
Interese transitoare restante		11,945·31
	1.563,407·08	
		1.563,407·08

Spese.**Contul Profit și Perdere.****Venite.**

	K f	K f
Interese:		
de depozite spre fructificare	45,887·68	
de reescont	97·—	
dela împrumuturi de lombart	556·20	
de împrumuturi hipotecare cedate	777·08	
de cont-current	357·10	47,675·06
Cotribuție:		
directă și comunala	11,270·19	
după inter. de depozite s. fructificare	4,588·76	15,858·95
Salare și mărci de prezență		30,301·39
Spese de cancelarie și chirie		7,809·93
Amortizări de mobilier		442·72
Profit transpus din 1915		6,302·78
Profit curat pro 1916		29,936·51
	138,327·34	
		138,327·34

Caransebeş, 31 Decembrie 1916.

Dr. Nicolae Ionescu m. p.,
director executiv.

Dr. Iosif Olariu m. p.

Aurel Moaca m. p.

Constantin Călin jun. m. p.,
prim-contabil.

S. Bistreanu m. p.

Dr. Petru Ionescu m. p.

Constantin Călin m. p.

E. Hodoș m. p.

Subsemnatul comitet de supraveghiere am examinat contul prezent al bilanțului și cel al venitelor și speselor și confrontându-le cu registrele principale și auxiliare, purtate în bună regulă, le-am aflat cu acelea în consonanță și exacte.

Ioan Stoian m. p., președinte.

Florea Bozgan m. p.

Iuliu Vuia m. p.

Nicolae Gavrilă m. p.

„AJUTORUL“, institut de credit și economii, societate pe acții în Șeica-Mare.**CONVOCARE.**

Domnii acționari ai institutului de credit și economii, societate pe acții «AJUTORUL», se invită prin aceasta, conform §-lui 16 din statută la

a VIII-a adunare generală ordinară,

ce se va țineă în Vale la 17 Iunie st. n. a. c., la 3 ore d. a., în sala festivă a școalei gr. ort.

Obiectele:

1. Deschiderea adunării și constatarea acționarilor prezenți și a plenipotențelor.
2. Raportul direcției și al comitetului de supraveghiere.
3. Prezentarea bilanțului.
4. Darea absolutorului direcției și comitetului de supraveghiere.
5. Eventuale propuneri.

Domnii acționari care doresc să participe la adunarea generală, în sensul §-lui 17 din statută, sunt rugați să prezinte acțiile, eventual dovezile de plenipotență cel mult până în 17 Iunie a. c. la 2 ore d. a. la agenția institutului din Vale.

Șeica-Mare, 27 Maiu 1917.

Direcția.

Activa — Vagyon.	Contul Bilanț la 31 Dec. 1916. — Mérleg-számla 1916. dec. 31-én.	Pasiva — Teher.	
	K f	K f	
Cassa — Pénztár — — — — —	17,968·03	Capital social — Részvénytőke — — — — —	250,000—
Bon în Giro-Conto, Cassa de p. postală și la alte bănci — Követelés Giro-Conto, Postatakarékpénztár és más bankknál — — — — —	133,478·96	Fond de rezervă — Tartálykalap — — — — —	111,038·73
Cambii — Váltók — — — — —	255,384·77	Fond de pensiuni — Nyugdíjalap — — — — —	17,363·16
Cambii cu acoperire hipotecară — — — — —	356,784·77	Fond de binef. — Jótékonyczélalap — — — — —	3,678·86
Jelz. biztosított váltók — — — — —	101,400—	Depunerispre fructificare — Takarékbetétek — — — — —	410,600·18
Impr. hip. — Jelzálog kölcsönök — — — — —	116,668—	Dividendă neridicată — Fel nem vett osztalék — — — — —	1,558—
Credite personale — Kötvény kölcsönök — — — — —	25,646·68	Creditori — Hitelezők — — — — —	2,639·36
Impr. de cont-current — Folyószámla kölcsönök — — — — —	17,740·72	Interesse trans. anticipate — Előlegezett átm. kamatok — — — — —	3,319·91
Efecte — Értékpapirok — — — — —	44,938—	Profit curat — Tiszta nyereség — — — — —	21,490·63
Edificiul instit. — Az intézet épülete — — — — —	36,500—		
Realități — Ingatlánok — — — — —	4,417·96		
Mobiliar — Felszerelés — — — — —	2,000—		
Debitorii — Adósok — — — — —	14,864·20		
Interesse transitoare rest. — Hátralékos átmeneti kamatok — — — — —	50,681·51		
	821,688·83		821,688·83

Debit — Tartozik.	Contul Perdere și Profit — Veszeség- és Nyereség-számla.	Credit — Követel	
	K f	K f	
Interese de depuneri — Takarék betétek kamatok — — — — —	22,146·04	Interese: — Kamatok:	
Interese de reescont — Viszleszámítolási kamatok — — — — —	1,091·37	dela cambii — Váltók után — — — — —	33,118·82
Salare — Fizetések — — — — —	3,487·23	dela impr. hip. — Jelzálog kölcsönök után — — — — —	12,413·26
Spese curente — Folyó költségek — — — — —	2,999·31	dela camb. cu acop. hip. — Jelz. biztosított váltók után — — — — —	8,994·87
Marce de prezență — Jelenléri dijak — — — — —	537·60	dela credite personale — Kötvény kölcsönök után — — — — —	1,446·22
Porto — Postabér — — — — —	398—	dela cont-current — Folyószámla kölcsönök után — — — — —	2,708·57
Contribuțione directă — Egyenes adó — — — — —	5,164·65	dela efecte — Értékpapirok kamatai — — — — —	723·70
10% după interese de depuneri — — — — —	2,214·61	Venite la realități — Ingatlánok jövedelme — — — — —	59,405·44
Profit curat — Tiszta nyereség — — — — —	21,490·63		124—
	59,529·44		59,529·44

Șeica-mare — Nagy-Selyk, la 31 Decembrie 1916.

DIRECȚIUNEA: — AZ IGAZGATÓSÁG:

Ioan Hanzu m. p., prez. — elnök.

Nicolae Tămaș m. p.

Valer Millea m. p.

George Salomie m. p.

Conturile prezente le-am revăzut și le-am aflat în ordine și exacte. — Jelen számlákat megvizsgáltuk és rendben és helyeseknek találtuk.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIRE: — A FELÜGYELŐ BIZOTTSÁG:

Ioan Popa Nartea m. p., Ioan Dobrota m. p. Ioan Rebega m. p. Revăzut: — Felülvizsgáltatott: Sofroniu Roșca m. p. prez. — elnök.

ca expert — mint szakértő.

„UNIREA“,

institut de credit și economii, societate pe acții în Vad. | takarékpénztár és hitelintézet részvénytársaság, Vádon.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii «Unirea», societate pe acții în Vad, se invită prin aceasta la

a XVII-a adunare generală ordinată,

care se va țineă în Vad la 24 Iunie st. n. 1917, la 2 ore d. a., în localul institutului.

Obiectele de pertractat vor fi:

1. Alegerea a 3 membri pentru verificarea protocolului adunării generale.
2. Raportul direcțiunii și comitetului de supraveghiere.
3. Prezentarea bilanțului pe 1916 și decizie asupra profitului.

Acei domni acționari, cari nu pot lua parte în persoană la adunarea generală, au dreptul în sensul §-lui 45 din statute a plenipotenția pe un alt membru în scris având, acesta a produce plenipotență și acțiile înainte de începerea pertractării obiectelor statorite mai sus.

Vad, 25 Maiu 1917.

Directiunea.

Activa — Vagyon.

Contul Bilanț cu 31 Dec. 1916.

Mérleg-számla 1916. dec. 31-én.

Pasiva — Teher.

	K f
Cassa în numără — Készpénz	627·47
Depunerii proprii — Saját betétek	10,286·26
Cambii — Váltók	234,709·01
Obligațiuni — Köttelezvények	191,676·50
Efecte — Értékpapirok	8,899·40
Imobile — Ingatlánok	699·56
Anticipații — Előlegek	4,505·88
Filiala Albina Brașov — Albina fiók Brassó	919·40
Mobilier — Felszerelés	180·—
Interese restante — Hátralékos kamatok	25,000·—
	477,503·48

	K f
Capital — Alaptőke	40,000·—
Fond de rezervă — Tartalékalap	40,000·—
Fond de rezervă special — Külön tartalékalap	4,271·74
Fond de penzii — Nyugdíjalap	5,054·50
Fond de binefaceri — Jótékonyásialap	2,453·68
Depunerii — Betétek	376,707·53
Cont-Curent — Folyoszámla	2,321·62
Dividendă neridicată — Fel nem vett osztalék	270·—
Diverși creditori — Különb. hitelezők	3,777·28
Interese transitoare — Átmeneti kamatok	647·13
Profit curat — Tiszta nyereség	2,000·—
	477,503·48

Debit. — Tartozik.

Contul Profit și Perderi. — Nyereség- és Veszeség-számla

Credit. — Követel.

	K f
Interese: — Kamatok:	
după depuneri — betétek után	16,089·30
după reescont — viszleszám után	773·82
	16,863·12
Dări: — Adób:	
directă — Állami egyenes adó	1,631·06
comunală și comit. — községi és	
megyei adó	970·51
10% la int. de depuneri — 10%	
betétek után	1,608·93
competența c. com. — Iparkamarai	
illeték	57·71
	4,268·21
Spese: — Költségek:	
Salare — Fizetések	3,250·—
Chirie — Házberé	132·—
Spese de birou — Irodai költség	620·65
Profit curat — Tiszta nyereség	2,000·—
	27,133·98

Interese: — Kamatok:

dela cambii — váltók után	15,691·87
dela obligațiuni — kötelezvények után	10,504·44
dela efecte — értékpapirok után	247·—
dela depunerii proprii — saját betétek után	437·48
dela cont-current — folyoszámla után	234·19
Chirie dela imobil — Ingatlánok haszonberé	19·—

Vad, la 31 Decembrie 1916. — Vad, 1916 évi december 31-én

DIRECTIUNEA: — AZ IGAZGATÓSÁG:

Vornica Miklós s. k.

Langa György s. k.

Borcia Jakab s. k.

Strimbu György s. k.

Boer Achim s. k.

Subscrisul comitet de supraveghiere am examinat conturile de față și le-am aflat în deplină ordine și consonanță cu registrele. Alolirott felügyelő bizottság a jelen számlákat megvizsgáltuk és azokat rendben találtuk.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIARE: — A FELÜGYELŐ BIZOTTSÁG:

Popa Miklós s. k., elnök.

Boer György s. k.

Boeriu Jozsef s. k.

Comsa János s. k.

„ALBINA“, institut de credit și de economii în Sibiu.

Nr. 7469/1917.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și de economii «Albina», sunt invitați prin aceasta în virtutea §-ului 20 din statutele societății la

adunarea generală extraordinară,

care se va țineă în Sibiu, Sâmbătă, în 30 Iunie 1917 st. n., la orele 9 a. m., în sala festivă a Muzeului «Asociației», cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Constituirea adunării generale.
2. Modificarea statutelor institutului.*
3. Luarea spre știre a proiectelor pentru «Regulament intern» și «Pragmatica de serviciu» pentru funcționari, elaborate în temeiul §-lui 45 din statute.*
4. Modificarea statutelor fondului de penziuni.*
5. Alegerea direcționei și a comitetului de supraveghiere conform statutelor modificate.

Domnii acționari, cari voesc a participă la adunarea generală, în persoană, sau prin plenipotenți, în conformitate cu §§-ii 23, 24 și 25 din statutele societății, sunt rugați să depune acțiile și evenimentele dovezile de plenipotență cel mult până Miercuri în 27 Iunie a. e. st. n. la 6 ore p. m. la cassa centralei noastre în Sibiu.

Depunerea acțiilor respective a plenipotențelor spre scopul indicat se poate face și la filialele din Brașov, Bozovici, Elisabetopole, Lugoș, Marosvásárhely și Mediaș, sau a agenturilor din D-Sânmarți și Sânnicolaul-mare, precum și la toate institutele membre ale «Solidarității», în acest caz însă cel mult până Sâmbătă în 23 Iunie a. e. st. n.

Sibiu, la 23 Maiu 1917.

* Proiectele de modificare se pun la dispoziția acționarilor în birourile Centralei și filialelor institutului.

Direcționea.